

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 66/2010-41

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. augusta 2010 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Rudolfa Tkáčika a Ľubomíra Dobríka o sťažnosti J. J., D., zastúpeného advokátkou Mgr. A. L., Advokátska kancelária, V., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 159/2005 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. J. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 159/2005 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava I prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 159/2005 konať bez zbytočných priet'ahov.

3. J. J. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov) právnej zástupkyňi advokátke Mgr. A. L., Advokátska kancelária, V., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 7000060515/8180 vedený v Štátnej pokladnici do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 66/2010-19 z 20. apríla 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie sťažnosť J. J. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 159/2005.

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ podal návrh na vydanie platobného rozkazu 6. júna 2005 nepríslušnému Krajskému súdu v Banskej Bystrici, ktorý vec postúpil okresnému súdu 10. júna 2005. Sťažovateľ podaním z 22. apríla 2008 okrem iného žiadal o rozšírenie žaloby „o zaplatenie škody nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 2 000 000,- Sk...“. Sťažovateľ namieta, že „do dnešného dňa ma tento súd nevyrozumel – čo v tomto danom prípade podnikol a aké urobil vhodné opatrenie – čím už uplynulo 19 mesiacov od môjho podania...“.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ v závere sťažnosti žiadal, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 159/2005 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prieťahov a sťažovateľovi priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €. Sťažovateľ zároveň požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením č. k. III. ÚS 66/2010-10 z 9. februára 2010 tak, že sťažovateľovi ustanovil za právnu zástupkyňu na konanie pred ústavným súdom advokátku Mgr. A. L., Advokátska kancelária, V.

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril okresný súd prostredníctvom svojej predsedníčky. V liste sp. zn. Spr 3395/2010 doručenom ústavnému súdu 31. mája 2010 predsedkyňa okresného súdu uviedla: „Dňa 06.06.2005 bol Okresnému súdu Banská Bystrica doručený návrh na začatie konania v právnej veci navrhovateľa: J. J., proti odporcovi: S., ktorý bol zapísaný pod sp. zn. NcCo 81/2005. Dňa 10.06.2005 bol predmetný spis postúpený tunajšiemu súdu a zapísaný pod sp. zn. 9C 159/2005... Dňa 08.07.2005 bol daný pokyn na vylúčenie veci z oddelenia C, nakoľko ide o zastavenie vykonávania zrážok z dôchodku. Dňa 14.07.2005 súd uznesením, č.k 9C 159/2005-14 vyzval navrhovateľa na odstránenie väd návrhu na začatie konania. Dňa 19.09.2005 doručené vyjadrenie navrhovateľa. Dňa 17.10.2005 súd vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku. Dňa 04.11.2005 navrhovateľ doručil súdu návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov. Dňa 22.02.2006 súd vyzval navrhovateľa, aby doručil súdu doklady preukazujúce jeho majetkové pomery. Dňa 23.03.2006 navrhovateľ doručil súdu žiadané doklady. Dňa 15.06.2006 súd adresoval výzvu Sociálnej poisťovni. Dňa 16.08.2006 doručené podanie zo Sociálnej poisťovne, ústredie. Dňa 09.06.2006 súd uznesením, č.k. 9C

159/2005-31 oslobodil navrhovateľa od platenia súdnych poplatkov. Dňa 02.11.2006 žiadosť o súčinnosť doručená z Okresného súdu Veľký Krtíš. Dňa 06.03.2007 súd uznesením, č.k. 9C 159/2005.-33 vyzval navrhovateľa na odstránenie väd návrhu na začatie konania. Dňa 10.04.2007 doručené podanie navrhovateľa. Dňa 24.08.2007 doručená urgencia žiadosti o súčinnosť z Okresného súdu Veľký Krtíš. Dňa 30.08.2007 žiadosť o súčinnosť adresovaná Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Dňa 30.08.2007 oznámenie adresované Okresnému súdu Veľký Krtíš. Dňa 22.10.2007 doručené oznámenie z Krajského súdu v Banskej Bystrici. Dňa 28.01.2008 súd uznesením, č.k. 9C 90/2007-50 vyzval odporcu na vyjadrenie k návrhu na začatie konania. Dňa 06.03.2008 doručené vyjadrenie odporcu. Dňa 31.03.2008 súd zaslal vyjadrenie odporcu na vedomie navrhovateľovi. Dňa 24.04.2008 doručené vyjadrenie navrhovateľa. Dňa 24.04.2008 doručená žiadosť navrhovateľa. Dňa 24.04.2008 doručená žiadosť navrhovateľa -ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov. Dňa 24.04.2008 doručené podanie navrhovateľa - rozšírenie návrhu. Dňa 24.04.2008 doručené podanie navrhovateľa - žaloba za škodu spôsobenú úmyselným konaním proti dobrým mravom. Dňa 12.08.2008 výzva adresovaná navrhovateľovi. Dňa 17.09.2008 doručené podanie navrhovateľa. Dňa 15.12.2008 výzva súdu adresovaná JUDr. O. V. Dňa 30.12.2008 doručené námietky JUDr. O. V. proti zastupovaniu navrhovateľa. Dňa 04.02.2009 bol predmetný spis pridelený novému zákonnému sudcovi Mgr. D. D. Dňa 03.12.2009 súd uznesením, č.k. 9C 159/2005-75 ustanovil navrhovateľovi právneho zástupcu z radov advokátov - JUDr. J. V. Dňa 14.12.2009 doručené námietky JUDr. J. V. proti ustanoveniu ako právneho zástupcu navrhovateľa. Doručené odvolanie navrhovateľa zo dňa 29.12.2009. Dňa 18.01.2010 súd uznesením, č.k. 9C 159/2005-79 zmenil uznesenie súdu, č.k. 9C 159/2005-75 zo dňa 03.12.2009 tak, že navrhovateľovi ustanovil zástupcu z radov advokátov - Mgr. A. L. Dňa 02.02.2010 doručená žiadosť o zbavenie povinnosti zastupovať navrhovateľa - Mgr. A. L. Dňa 12.03.2010 súd uznesením, č.k. 9C 159/2005-81 zmenil uznesenie súdu, č.k. 9C 159/2005-75 zo dňa 03.12.2009 tak, že navrhovateľovi ustanovil zástupcu z radov advokátov - Centrum právnej pomoci, Kancelária Bratislava. Dňa 10.05.2010 súd uznesením, č.k. 9C 159/2005-83 vyzval navrhovateľa na odstránenie väd návrhu na začatie konania.“

Ústavný súd z predloženého súdneho spisu zistil rovnaký chronologický priebeh konania, ako ho uviedla vo svojom podaní predsedníčka okresného súdu.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení zo 14. mája 2010 ďalej priznala, že napadnuté konanie je poznačené priet'ahmi. Uviedla, že v danom prípade boli priet'ahy v konaní čiastočne spôsobené aj účastníkom konania (s'ťažovateľom), keďže opakovane predkladal súdu neúplný návrh na začatie konania a aj v tomto štádiu konania bolo potrebné vyzvať s'ťažovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konanie. Predsedníčka okresného súdu vyjadrila súhlas s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej s'ťažnosti.

Právna zástupkyňa s'ťažovateľa podaním z 21. júna 2010 oznámila, že netrvá na ústnom pojednávaní v uvedenej veci a súhlasí s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

S'ťažovateľ sa s'ťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická

zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' sporu, v ktorom je sťažovateľ navrhovateľom (o zaplatenie sumy 1 533,84 € ako náhrady trov konania a straty času), ústavný súd konštatuje, že finančné nároky vyplývajúce z titulu náhrady škody, možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva, a vychádzajúc z obsahu predloženého súdneho spisu ďalej konštatuje, že nezistil také okolnosti, ktoré by odôvodňovali záver o tom, že dĺžka konania je závislá od právnej alebo skutkovej náročnosti prerokováanej veci.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že zistil také okolnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že sťažovateľ čiastočne prispel k predĺženiu konania v predmetnej veci, a to najmä opakovane neúplným návrhom (okresný súd dvakrát vyzval sťažovateľa 14. júla 2005, 6. marca 2007 na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania). Po neúspešnej snahe okresného súdu o odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania sťažovateľ požiadal vo svojom podaní z 24. apríla 2008 o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov. Okresný súd v predmetnom konaní (v období od 15. decembra 2008 do 18. januára 2010) ustanovil sťažovateľovi celkom troch advokátov, ktorí požiadali o zbavenie povinnosti zastupovať sťažovateľa (dvaja z nich vzhľadom na ich pomer k sťažovateľovi a jeden z dôvodu hospodárnosti konania, pozn.). Okresný súd odstránil túto prekážku ďalšieho postupu v konaní spočívajúcu v ustanovovaní právneho zástupcu sťažovateľovi 12. marca 2010, keď ustanovil za právneho zástupcu sťažovateľa Centrum právnej pomoci Bratislava. Následne vyzval právneho zástupcu sťažovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu (10. mája 2010).

Uvedené okolnosti, nedostatočná súčinnosť sťažovateľa pri odstraňovaní nedostatkov návrhu na začatie konania a komplikácie pri ustanovovaní právneho zástupcu sťažovateľovi prispeli k celkovej dĺžke napadnutého konania a ústavný súd najmä okolnosti súvisiace so správaním sťažovateľa zohľadnil pri určení sumy finančného zadost'učinenia.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup samotného okresného súdu.

Ústavný súd pri preskúmaní postupu okresného súdu v posudzovanom konaní zistil dve obdobia nečinnosti, keď okresný súd nekonal bez toho, aby mu v tom bránila zákonná prekážka, ktoré sa premietli do zbytočných prietahov v konaní v celkovom trvaní 20 mesiacov.

Ide o obdobie od 9. júna 2006, keď okresný súd vydal uznesenie o oslobodení sťažovateľa od platenia súdnych poplatkov, do 6. marca 2007, keď okresný súd opätovne vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania v trvaní 8 mesiacov.

Ďalšie obdobie nečinnosti okresného súdu v napadnutom konaní v trvaní takmer 12 mesiacov ústavný súd identifikoval od 30. decembra 2008, keď boli okresnému súdu oznámené advokátom námietky proti zastupovaniu sťažovateľa, do 3. decembra 2009, keď okresný súd vydal uznesenie o ustanovení ďalšieho právneho zástupcu sťažovateľovi.

Ústavný súd tu poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej k zbytočným prietahom v súdnom konaní nemusí dochádzať len nekonaním príslušného súdu, ale aj takou jeho činnosťou, ktorá nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty účastníkov súdneho konania. „Aj neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty ohľadom tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol.“ (napr. IV. ÚS 164/03, IV. ÚS 121/04, IV. ÚS 267/04).

Ústavný súd z predloženého súdneho spisu zistil, že okresný súd uznesením z 9. júna 2006 oslobodil sťažovateľa od platenia súdnych poplatkov. Následne okresný súd 12. augusta 2008 vyzval sťažovateľa na preukázanie majetkových pomerov na účely ustanovenia právneho zástupcu pre konanie pred okresným súdom. Takýto postup okresného súdu bol podľa názoru ústavného súdu neprimeraný a neefektívny, keďže sa mal aplikovať § 30 OSP, podľa ktorého súd alebo poverený zamestnanec súdu účastníkovi, u ktorého sú predpoklady, aby bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov, ustanoví na jeho žiadosť zástupcu z radov advokátov, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd nemohol považovať postup okresného súdu za súladný so základným právom sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, preto dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 159/2005 došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

Na základe zistenia ústavného súdu, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, prikázal mu, aby vo veci sp. zn. 9 C 159/2005 konal bez zbytočných prietáhov, pretože toto konanie do času rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti nebolo právoplatne skončené (bod 2 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ v sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €, ktoré odôvodnil dôvodmi uvedenými v sťažnosti.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na jeho nečinnosť, berúc do úvahy všetky okolnosti daného prípadu vrátane hodnoty predmetu sporu vedeného na okresnom súde, ale aj správanie sťažovateľa v tomto konaní ústavný súd považoval priznanie sumy 500 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov právnej zástupkyňi sťažovateľa, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia sťažovateľa pred ústavným súdom. Právna zástupkyňa bola sťažovateľovi ustanovená uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 66/2010-10 z 9. februára 2010.

Ústavný súd priznal právnej zástupkyňi sťažovateľa trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z odmeny advokáta a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2009 v sume 721,40 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2010 v hodnote po 120,23 € (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie vo veci samej). Ďalej mala právna zástupkyňa sťažovateľa aj nárok na náhradu režijného paušálu 7,21 € za jeden úkon podľa vyhlášky. Za spracovanie stanoviska doručeného ústavnému súdu 24. júna 2010 ústavný súd náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal, keďže toto stanovisko nevnieslo do procesu posudzovania sťažnosti žiadne nové právne ani skutkové okolnosti.

Spolu teda priznal právnej zástupkyňi sťažovateľa náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 254,88 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je Kancelária ústavného súdu povinná uhradiť na účet právnej zástupkyňi sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) a rovnakú sumu je povinný uhradiť okresný súd Kancelárii ústavného súdu, všetko v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 4 a 5 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2010